

NIEZASTANOWIONY (1) *part praet pass pf*

N sg m niezastanowiony.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. zastanowić.

W funkcji przymiotnika: Taki, którego nie da się powstrzymać: Itąd ná wżyftki łtrony Brzmi głos twéy chwały niezáltánowiony. KochPs 30.

Cf ZASTANOWIONY

AK